

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 21 februari 2007 – Adidas AG och Adidas Benelux BV mot Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV och Vendex KBB Nederland BV

(Mål C-102/07)

(2007/C 82/48)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Adidas AG, Adidas Benelux BV

Motpart: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

Tolkningsfrågor

- 1) Är det vid fastställandet av omfattningen av det skydd som skall ges ett sådant varumärke som utgörs antingen av ett kännetecken som saknar ursprunglig särskiljningsförmåga eller av en angivelse som motsvarar beskrivningen i artikel 3.1 c i direktivet⁽¹⁾ men som är inarbetat som varumärke och registrerat, nödvändigt att beakta allmänintresset av att inte otillbörligen begränsa tillgången till vissa kännetecken för andra aktörer som utbjuder de aktuella varorna eller tjänsterna (Freihaltebedürfnis)?
- 2) Om svaret på fråga 1 är jakande, blir bedömningen olika beroende på om den aktuella omsättningskretsen betraktar de i den frågan åsyftade kännetecknen – som skall hållas tillgängliga – som kännetecken för att särskilja varor eller om den betraktar dem som rena dekorationer av varan?
- 3) Om svaret på fråga 1 är jakande, blir bedömningen olika beroende på om det kännetecken som har föranlett varumärkesinnehavarens väckande av talan saknar sådan särskiljningsförmåga som avses i artikel 3.1 b i direktivet eller om det innehåller en sådan angivelse som avses i artikel 3.1 c i direktivet?

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnämningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Talan väckt den 21 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-104/07)

(2007/C 82/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och E. De Persio)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/109/EG⁽¹⁾ av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2003/109/EG löpte ut den 23 januari 2006.

⁽¹⁾ EUT L 16, s. 44.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 januari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-47/05)⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskryva målet.

⁽¹⁾ EUT C 82, 2.4.2005.